

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 stycznia 2017 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej we W., powód M. S. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 lipca 2004 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w sprawie I Nc 406/06 przeciwko M. S. i M. B.. Wniósł również o zwrot kosztów postępowania. Powództwo oparł o treść przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia objętego w/w tytułem wykonawczym.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 marca 2017 roku, pozwany – reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono, że strona pozwana dokonała przerwania biegu terminu przedawnienia poprzez złożenie w dniu 26 września 2005 roku wniosku egzekucyjnego do Komornika Sądowego I Rewiru przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K.. W ocenie strony pozwanej termin przedawnienia, na który to powołuje się powód, zaczął biec ponownie od dnia 13 grudnia 2007 roku na skutek umorzenia postępowania egzekucyjnego przez komornika sądowego w dniu 12 grudnia 2007 roku. Do chwili wystąpienia przez stronę pozwaną z kolejnym wnioskiem egzekucyjnym w dniu 21 grudnia 2016 roku nie doszło do upływu 10-letniego okresu przedawnienia.

Na rozprawie w dniu 1 czerwca 2017 roku powód sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego szczegółowo opisanego w stosunku do jego osoby, ewentualnie, wypadek na wypadek nieuwzględnienia podniesionego przez niego zarzutu przedawnienia – wniósł o ograniczenie tytułu wykonawczego o kwotę wyegzekwowaną od współdłużnika solidarnego wynikającą z postanowienia komornika sądowego o umorzeniu postępowania. Podniósł również zarzut, iż wniosek egzekucyjny, na który powołuje się strona pozwana w odpowiedzi na pozew nie zawierał oświadczenia wierzyciela o wyborze komornika sądowego w ramach właściwości danego Sądu Apelacyjnego, a wymóg taki wynikał z obowiązującego w tamtym czasie art. 8 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia we Wrocławiu w dniu 15 lipca (...) w sprawie sygn. akt INc 406/04, opatrzony klauzulą wykonalności w stosunku do M. S. w całości. Sąd I instancji zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 719 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

W dniu 15 lipca 2004 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w sprawie o sygnaturze akt I Nc 406/04 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał M. S. i M. B., aby zapłacili solidarnie na rzecz (...) S.A. we W. kwotę 14.361,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 listopada 2003 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 276,40 tytułem zwrotu kosztów postępowania. Nakaz ten został doręczony M. S. w dniu 30 sierpnia 2004 roku, nie wniósł on od niego zarzutów. W dniu 9 września 2005 roku tytuł wykonawczy wydano (...) S.A. we W..

W dniu 30 września 2005 roku (...) S.A. we W. złożył do Komornika Sądowego dawnego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K. wniosek egzekucyjny o wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie w/w tytułu wykonawczego przeciwko dłużnikom solidarnym M. S. i M. B.. Postępowanie w tej sprawie o sygnaturze akt Km (...) zostało umorzone postanowieniem Komornika Sądowego z dnia 12 grudnia 2007 roku na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. Tytuł wykonawczy został zwrócony na rzecz wierzyciela.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K. za sygnaturą akt Km (...) toczyło się przeciwko dłużnikowi M. B..

Akta postępowania egzekucyjnego Km (...) zostały zniszczone dnia 28 grudnia 2016 roku.

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo jest uzasadnione w oparciu o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 125 § 1 k.c. W rozpoznawanej sprawie nie zostało wykazane, aby bieg 10-letniego terminu przewidzianego w treści przepisu art. 125 k.p.c. został przez stronę pozwaną przerwany w stosunku do powoda M. S..

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyła strona pozwana.

Skarżąca zarzuciła wyrokowi:

1.naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia tj.:

- art. 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem jego istotnej części w celu ustalenia faktów mających istotne znaczenie dla sprawy, tj. wniosku o wszczęcie egzekucji z dnia 26 września 2005r. oraz dokumentów potwierdzenia nadania i odbioru przez komornika wniosku o wszczęcie egzekucji listem poleconym skutaniem, czego sąd błędnie ustalił, że pismo z dnia 26 września 2005r. nie doprowadziło do wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi;

- art. 232 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez błędne przyjęcie przez Sąd I instancji, że strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z której wywodzi skutki prawne, tj. nie udowodniła okoliczności, że zobowiązanie objęte tytułem wykonawczym nie uległo przedawnieniu, podczas gdy z załączonego przez stronę pozwaną do niniejszej sprawy materiału dowodowego jasno wynika, że zobowiązanie w stosunku do powoda nie uległo przedawnieniu;

- art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości, podczas gdy zobowiązanie objęte tym tytułem wykonawczym nie uległo przedawnieniu;

2.naruszenie prawa materialnego, tj.:

- art. 123 § 1 pkt 1 k.c. polegające na błędnym uznaniu przez Sąd I instancji, że w niniejszej sprawie strona pozwana nie udowodniła, że doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia, podczas gdy z materiału dowodowego z niniejszej sprawy, w szczególności z pisma z dnia 26 września 2005r. jasno wynika, że strona pozwana składając wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego skutecznie przerwała bieg przedawnienia roszczenia w stosunku do powoda;

- art. 125 § 1 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie w niniejszej sprawie, polegające na błędnym uznaniu, że w przedmiotowej sprawie upłynął 10 letni termin przedawnienia roszczenia.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie, i zasądzenie od strony pozwanej kosztów zastępstw procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

\

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Ustania stanu faktycznego poczynione przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy przyjmuje za własne, bez konieczności ponownego ich przytaczania.

W szczególności, całkowicie bezzasadny jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c.

Wbrew stanowisku skarżącego zaprezentowanemu w apelacji, skarżący nie zdołał udowodnić w toku postępowania w niniejszej sprawie, że doszło do przerwania biegu przedawnienia na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego skierowanego przeciwko powodowi. Nie stanowi takiego dowodu wniosek złożony do akt na k. 32, bowiem nie ma na nim prezentaty komornika, zaś dołączony do akt na k. 33 dowód nadania nie określa, co znajdowało się w przesyłce skierowanej do komornika. Nadto, jak słusznie zauważa Sąd I instancji, w rozpoznawanej sprawie brak jakichkolwiek dowodów na to, że postępowanie egzekucyjne zostało skutecznie wszczęte przeciwko powodowi przed 2017r.

Jak wynika z dokumentu znajdującego się na k. 34 postępowanie w sprawie Km (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Zgierz toczyło się przeciwko M. B. i zostało umorzone postanowieniem z dnia 12 grudnia 2007r., zaś tytuł egzekucyjny został zwrócony wierzycielowi.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w rozpoznawanej sprawie brak jest jakichkolwiek wiarygodnych dowodów na to, że przez 2017r. toczyło się postępowanie egzekucyjne skierowane przeciwko powodowi.

Ciężar dowodowy w tym zakresie (art. 6k.c.) obciążał stronę pozwaną, która w ocenie Sądu Okręgowego ciężarowi temu nie sprostała.

Całkowicie chybiony jest także zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu postępowania cywilnego tj. art 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, zasadnie Sąd I instancji pozbawił przedmiotowy tytuł wykonawczy klauzuli wykonalności z uwagi na upływ 10 letniego terminu przedawnienia (art. 125 § 1 k.c.), tym samym bezzasadne są także zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego tj. art.123 § 1 pkt1k.c. i art. 125 § 1 k.c.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego brak było podstaw do twierdzenia, że w stosunku do powoda doszło do przerwania biegu przedawnienia na skutek złożenie wniosku egzekucyjnego do komornika sądowego C. K. w dniu 30 września 2005 roku, a termin przedawnienia zaczął ponownie swój bieg po umorzeniu przedmiotowego postępowania - od dnia 13 grudnia 2007 roku. Złożenie tego wniosku nie doprowadziło do wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko powodowi, brak na to w sprawie jakichkolwiek dowodów. Wydruki z systemu elektronicznego komornika sądowego C. K. wskazują na fakt, że postępowanie w sprawie Km (...) toczyło się jedynie przeciwko współdłużnikowi solidarnemu M. B.. Również jedynie jego dane widnieją na postanowieniu o umorzeniu postępowania w sprawie Km (...).

Rację ma Sąd I instancji i w tym zakresie, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko jednemu z podmiotów ponoszących odpowiedzialność solidarną, nie przerywa biegu przedawnienia w stosunku do pozostałych dłużników solidarnych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację, jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., wysokość kosztów zastępstwa procesowego powoda w postępowaniu apelacyjnym ustalona została na podstawie art. 98 k.p.c. § 2 ust. 5 w zw. z § 10

ust. 1 pkt1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. (Dz.U. Poz.1800; zm. Dz.U. 2016r. poz.1668).